

[Den fg. forsvarsminister.]

mentlig ud fra den betragtning, at en samlet beboergruppe ville stå stærkere i de stadige krav om forlængelse af Christianias eksistens ud over den 1. april.

Benyttelsen af området har som bekendt været betinget af, at Københavns kommunes krav til bygningsmæssige foranstaltninger blev efterkommet. Der har i den anledning været ført en del korrespondance mellem kommunen og forsvarsministeriet.

Efter at kommunen den 10. juli 1975 meddelte ministeriet pålæg om inden for to måneder at opfylde tidligere stillede krav om sådanne foranstaltninger i forbindelse med den fortsatte benyttelse af området, har Christianias beboere, der er blevet holdt løbende orienteret om kommunens krav, selv søgt at afhjælpe manglerne i løbet af sommeren. På grund af denne særlige indsats lod kommunen en fastsat to måneders frist passere. Den 12. november 1975 fremsatte kommunen imidlertid krav om rømning og afspærring af 18 bygninger i Christiania. På dette tidspunkt var en meget væsentlig del af kommunens krav opfyldt, og der blev af kommunen fastsat en frist på 14 dage til rømning og afspærring af de omtalte beboelser, som i det væsentlige drejer sig om skure på Bastion- og Redanområdet. Efter et møde med Christianiaboerne den 13. november besluttede disse at opfylde kommunens krav.

Da kommunen således har godkendt den fortsatte benyttelse af det overvejende antal bygninger i Christiania, er der grund til at antage, at tiden frem til den 1. april 1976 vil forløbe roligt. Som bekendt fik Christianiaboerne i 1973 tilsagn om at måtte benytte arealerne i en periode på tre år, der udløber i marts 1976. Det vil således ikke være muligt uden medvirken fra beboernes side at påbegynde afviklingen af Christiania før udløbet af denne 3 års frist. Men som nævnt er forsvarsministeriet da også indstillet på at bistå beboerne, hvis der skulle fremkomme ønsker om alternative løsninger inden den 1. april.

Jeg kan tilføje, at der selvfølgelig allerede nu er forhandlinger mellem alle berørte myndigheder om afvikling den 1. april. Sigtet hermed er at få afviklingen og flytningen til andre lokaliteter til at foregå så stilfærdigt som muligt.

Erlendsson (FP):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg prøvede også at berolige christianitterne med, at alt nok ville gå, som de ønskede det.

Det blev jo sagt af forsvarsministeren ifølge Folketingstidende 1974-75 (2. samling) sp. 3206, at det forslag til folketingsbeslutning, som mit parti fremsatte den 25. februar 1975, var, sådan sagde han det, komplet overflødigt, for der har fra starten været lagt en fast plan for de 3 år, som man altså skulle kunne fortsætte, „og den bliver fulgt, og selvfølgelig bliver der også foretaget det nødvendige i så henseende.“

Der skete bare det i lørdags, at jeg fik at vide, at ingen anede noget som helst om, hvad der skulle ske med området. Ingen havde fået nogen som helst underretning om, i hvilken takt det skulle ske, og derfor mente jeg, både af hensyn til befolkningen som helhed og ikke mindst til de mennesker, hvis beboelsesvilkår i hvert fald nu forandres, at det var rigtigt at skabe klarhed om spørgsmålet.

Den fg. forsvarsminister (*Erling Jensen*):

Jeg forstod på spørgeren, at denne klarhed var skabt.

Kurt Brauer (SF):

Jeg har et par tillægsspørgsmål, som jeg gerne vil stille den fg. forsvarsminister. Jeg vil gerne høre, om ministeren finder det tilfredsstillende, at den byplanlæggende myndighed, Københavns kommune, ikke har sørget for at udarbejde en byplan for området, og om ministeren mener, at det øger risikoen for en konfrontation, den dag der skal ske en afvikling efter den vedtagelse, som er foretaget i dagsordensform her i folketinget.

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan det kan være, at det såkaldte Christianiaudvalg ikke rigtig har fået at vide, hvad der skal foregå i denne sag, og om ministeren mener, at det kunne gavne en fornuftig afvikling, hvis det såkaldte Christianiaudvalg her i folketinget fik en orientering om, hvilke planer der er for afviklingen, og hvilke muligheder der er for en fredelig afvikling af Christiania. Det er vel nok det spørgsmål, det mest drejer sig om: hvorledes undgår vi den konfrontation, som så mange højreorienterede har lagt op til i denne sag?